

Има ли алтернативе чланству у ЕУ?

Пише: Ненад Кеџмановић
уторак, 16 април 2013 19:11

- Пријем Хрватске у ЕУ значи више за Брисел него за Загреб, рекао је искрено ономад у Вуковару потпредседник европског парламента Мигел Анхел Мартинез. И лепо објаснио: "У време дубоке кризе коју преживљава ЕУ и када многе старе чланице преиспитују останак у њој, истрајна жеља једне земље да се прикључи, враћа нам веру и самопоуздање" (Хрватски Радио, 8.4, вести у 22 часова).

Као функционер ЕУ и као дипломата из Шпаније, човек напросто зна како ствари објективно стоје. За сваког иоле разумног и елементарно информисаног, и није открио Америку. Међутим, да је то исто, не дај боже, рекао неко са Балкана, евроеуфорични медији би га прогласили тешким примитивцем, назадњаком и мрачњаком, "који нас кочи на европском путу у светлу будућност".

ЕУ није што је била

Има ли алтернативе чланству у ЕУ?

Пише: Ненад Кеџмановић
уторак, 16 април 2013 19:11

Као да нико не примећује да ЕУ одавно више није оно што је некада била. Пре свега, то више није заједница просперитетних, уређених, стабилних, равноправних и солидарних држава за коју се, након усвајања заједничке валуте евра и припреме европског устава, веровало као у коначно пронађени модел будуће глобалне интеграције. Светске државе о којој су највећи европски умови вековима маштали. ЕУ је данас тачка кључања светске финансијске кризе у којој се слабије карике, као Грчка, Ирска, Шпанија, Португал, Кипар, налазе на ивици пуцања. Оне јаче, на челу са Немачком, која од ЕУ прави "Четврти рајх", не могу да се договоре да ли да им помогну или да их казне па су влади у Атини предлагали да распрода грчка острва. Британска јавност увелико расправља о напуштању лошег друштва због, између осталог, претећег таласа масовног досељавања сиромашне браће из земаља "нове Европе". Наредне, 2014. године истиче озаконена вишегодишња дискриминација Бугара и Румуна па се већ родила спасоносна идеја да ЕУ, у периодима велике незапослености, суспендује слободу кретање радне снаге.

Услови и рокови

Истина, за то путовање у обећану земљу ЕУ из Брисела се добија "мапа европског пута", али на њој је назначено само полазиште и одредиште, а нису обележени ни траса, ни успутне станице ни пролазна времена, па се не зна ни колико ће путештвије трајати. Број и квалитет услова је непознат, а ништа се не да предвидети ни по аналогији са старијим кандидатима. Неки су путовали само неколико година, други већ деценијама тапкају у месту, трећима се дају извесне шансе тек у другој половини столећа. Да такве

Има ли алтернативе чланству у ЕУ?

Пише: Ненад Кеџмановић
уторак, 16 април 2013 19:11

услове и термине путовања понудите просечно интелигентном појединцу, послао би вас дођавола, ма колико му крајња дестанција била привлачна.

Упркос томе, Србија, Црна Гора, Македонија, Албанија и БиХ и даље демонстрирају свој непоколебљиви евроентузијазам, а бриселски еврократи их на растанку, после честих обилазака балканског терена, тапшу по рамену и покровитељски узвраћају: "Само будите послушни и стрпљиви и ништа не брините! ЕУ рачуна на вас!" Пут у евро-рај је поплочан све новијим и све теже остварљивим условима за које и сами еврократи кажу да их не би испунила ниједна од старих чланица када би се поново пријавила за пријем.

Европска митологија

У свему је ипак најбизарније то што, како на старту, тако и током дугог и неизвесног европског путовања, изостају озбиљне јавне дебате шта се конкретно добија, а шта губи укључивањем у ЕУ. Уместо тога, систематски се шири магловита визија о томе како ћемо испуњавајући европске услове "сваки дан у сваком погледу све више напредовати". И мада то још нигдје није потврђено, мит о европском рају опстаје у земљама западног Балкана. Код најстаријих генерација Титових самоуправљача тај нови мит је заменио дуго његовани комунистички о "вишем стадијуму социјализма", у којем ће бити "од сваког према способности - свима према потребама". Код млађих, који су детињство провели под санкцијама и у изолацији, тај мит подржава фасцинантно искуство са екскурзија у Беч, Париз и Лондон, где се и у кризи живи неупоредиво боље него на западном Балкану. Ни једни ни други не одлазе у Софију или Букурешт да би видели реалну слику своје европске будућности, уколико у њу уопште стигну и ако она довољно потраје да их сачека.

Већина и авангарда

Има ли алтернативе чланству у ЕУ?

Пише: Ненад Кеџмановић
уторак, 16 април 2013 19:11

